

Arrest

nr. 286 608 van 24 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 07/09/2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen”.

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de navolgende schending:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 57/6/5 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 57/8 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 2 en 3 van de Wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen

- schending van artikel 7 en 18 van het KB van 11 juli 2013 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“1. Blijkens de bestreden beslissing wordt de behandeling van verzoeksters verzoek om internationale bescherming beëindigd op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster geen gevolg zou hebben gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar haar gekozen woonplaats werd verzonden en waarbij zij werd opgeroepen om zich aan te bieden voor een persoonlijk onderhoud op 7 september 2022. Vervolgens zou verzoekster ook geen geldige reden hebben meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Hierom besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker het onmogelijk maakt te oordelen of er wat hem betreft sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming en het gedrag van verzoeker bovendien blijk geeft van desinteresse in de door hem ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt gemotiveerd:

[...]

2. Artikel 57/6/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

De oproeping voor het persoonlijk onderhoud dient conform artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet aangetekend te worden verzonden naar de door verzoeker gekozen woonplaats. In dit artikel wordt het volgende bepaald: [...]

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat verzoekster geen gevolg heeft gegeven “aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd”.

Deze motivering is niet afdoende. Verzoekster kan namelijk niet vaststellen in de bestreden beslissing wanneer het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het aangetekend schrijven heeft verzonden. Er wordt ook niet vermeld naar welk adres dit aangetekend schrijven werd verzonden. Er wordt enkel gesproken over de “gekozen woonplaats”.

Uit de vermelde motivering in de bestreden beslissing kan eveneens niet worden afgeleid op voldaan is aan artikel 7, §4 of §5 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

In de regel is immers voorzien dat indien de verzoeker om internationale bescherming wordt opgeroepen op zijn gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending, per drager tegen ontvangstbewijs, of door een kennisgeving aan de persoon zelf, het persoonlijk onderhoud slechts kan plaatsvinden minstens acht dagen na de kennisgeving van de oproeping. Indien de verzoeker om internationale bescherming zich op basis van de gegevens vervat in het administratief dossier op het moment van de verzending van de oproeping bevindt in een situatie zoals bedoeld in de artikelen 57/6, § 3 of 57/6/1 van de wet kan het persoonlijk onderhoud, in afwijking van artikel 7, §4, minstens twee dagen na de kennisgeving van de oproeping plaatsvinden.

Aangezien geen datum wordt vermeld waarop het aangetekend schrijven werd verzonden, kan niet worden nagegaan of deze termijn werd gerespecteerd.

Vervolgens kan evenmin worden afgeleid uit de motieven van de bestreden beslissing of de regelmatigheid van de kennisgeving van de oproeping tot het gehoor werd geverifieerd nadat verzoeker afwezig is gebleven op het voorziene persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zoals voorzien in artikel 18, §1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

3. De formele motiveringsverplichting wordt omwille van bovenvermelde redenen geschonden.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

[...]

Verzoeker vraagt hierom dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd, zodoende dat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden.

4. Door verzoekster werd een kopie opgevraagd van het administratief dossier, in het bijzonder van de aangetekende brief met de uitnodiging voor het persoonlijk onderhoud van 7 september 2022.

Door verzoekster werd hierop wel een kopie ontvangen van een brief, gedateerd op 16 augustus 2022, doch zonder dat een bewijs van verzending werd overgemaakt. Verzoekster kan derhalve niet nagaan of deze brief aangetekend werd verzonden, dan wel wanneer deze brief naar verzoekster werd verzonden op het door verzoekster vermelde adres.

De oproeping voor het persoonlijk onderhoud dient evenwel conform artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet aangetekend te worden verzonden naar de door verzoeker gekozen woonplaats. In dit artikel wordt het volgende bepaald: [...]

Dit is derhalve niet aangetoond.

Verzoekster vraagt hierom dat de bestreden beslissing zou worden vernietigd, zodoende dat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden (zodat verzoeker een nieuwe oproeping kan verkrijgen voor een persoonlijk onderhoud).

5. In ondergeschikte orde, merkt verzoeker op dat zelfs indien zou blijken dat een aangetekend schrijven werd verzonden naar de gekozen woonplaats van verzoeker (met name het adres te [...]) en deze oproeping zou voldaan aan de bovenvermelde vereisten van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, verzoekster geenszins de bedoeling heeft gehad om zich te onttrekken aan een persoonlijk onderhoud.

Verzoekster verbleef vanaf 21 juni 2022 zeer regelmatig in het ziekenhuis door de premature geboorte van haar tweede dochter (stuk 3). Ze verbleef in het ziekenhuis tot 24 augustus 2022.

Hierdoor was zij niet op haar adres aanwezig.

Bovendien is de brievenbus van haar appartement stuk. De brieven liggen vaak op de grond liggen en worden weggeveegd (stuk 4).

Hieruit blijkt minstens dat verzoekster niet de hoogte was of kon zijn van de oproeping voor het persoonlijk onderhoud. In dergelijk geval ligt het buiten de wil van verzoekster dat zij niet aanwezig was. Evenmin was zij op de hoogte dat ze binnen de vijftien dagen de redenen diende mee te delen om haar afwezigheid te rechtvaardigen, zodat zij niet op een nuttige wijze beroep kon doen op deze termijn om bovenvermelde elementen ter kennis te brengen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoekster geeft hiermee dan ook geen blijk van desinteresse of een gebrek aan medewerking aan het verzoek tot internationale bescherming.

Verzoekster vraagt hierom dat in elk geval de bestreden beslissing zou worden vernietigd, zodoende dat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden (zodat verzoeker een nieuwe oproeping kan verkrijgen voor een persoonlijk onderhoud).

6. Verzoekster werd tevens een schending op van artikel 3 EVRM, aangezien de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet zorgvuldig werd onderzocht.

Zoals hierboven aangehaald, kan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet aanhalen dat verzoekster door haar gebrek aan medewerking het onmogelijk zou hebben gemaakt dit onderzoek te voeren. Verzoeksters houding geeft geen blijk van een desinteresse in de door hem ingezette asielprocedure.

Er kan daarom ook niet worden gesteld dat dit derhalve onverenigbaar zou zijn met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekster vraagt hierom dat in elk geval de bestreden beslissing zou worden vernietigd, zodoende dat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden (zodat verzoekster een nieuwe oproeping kan verkrijgen voor een persoonlijk onderhoud)."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

"3. Documenten verblijf ziekenhuis.

4. Foto's brievenbus verzoekster."

2.3. Bij de nota 'verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure' van 26 oktober 2022 voegt verweerder volgend stuk:

"1. Bewijs aangetekende zending oproepingsbrief dd. 17.08.2022".

Beoordeling

3. Verweerder heeft in de voorliggende zaak een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek genomen op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, omdat verzoekster afwezig was op de in de oproepingsbrief vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud, 7 september 2022, en geen geldige reden heeft meegedeeld binnen vijftien dagen na het persoonlijk onderhoud om haar afwezigheid te rechtvaardigen.

4. Artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.

[...]

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze.

De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf."

Artikel 57/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, kunnen de oproepingen en de aanvragen om inlichtingen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde worden verstuurd naar de in artikel 51/2 bedoelde gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats gekozen heeft bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze."

Artikel 18, § 1 van het KB van 11 juli 2003 stelt:

"Indien de asielzoeker zich [...] niet aanmeldt op de voor het gehoor vastgelegde datum, neemt de ambtenaar nota van zijn afwezigheid.

De regelmatigheid van de kennisgeving van de oproeping tot het gehoor moet worden geverifieerd."

In tegenstelling tot waar in de nota 'verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure' van 26 oktober 2022 wordt gesteld dat verzoekster woonplaats heeft gekozen op het adres [L.B-sstraat 37, in Antwerpen], blijkt uit het administratief dossier duidelijk en ondubbelzinnig dat de laatste gekozen woonplaats van verzoekster zich op het adres [L.B-sstraat 235/201 in Antwerpen) bevindt (administratief dossier, verklaring betreffende de woonstkeuze van 26 maart 2021).

De registratie van het verzoek om internationale bescherming van 10 februari 2020 maakt melding van een verblijf in [L.B-sstraat 37 in Antwerpen] maar dit document kan niet aangenomen worden als keuze van gekozen woonplaats ingevolge de 'verklaring betreffende de woonstkeuze' van 26 maart 2021 met adres [L.B-sstraat 235/201 in Antwerpen].

Uit het stuk "*Bewijs aangetekende zending oproepingsbrief dd. 17.08.2022*", door verweerder neergelegd bij voormelde nota van 26 oktober 2022, blijkt dat de oproeping van het persoonlijk onderhoud van 7 september 2022 via aangetekende zending werd verstuurd naar het adres (L.B-sstraat 37, in Antwerpen), wat niet de gekozen woonplaats van verzoekster betreft.

Uit het administratief dossier (stuk 5, bijkomende informatie) blijkt ook dat er op 16 augustus 2022 een oproeping voor persoonlijk onderhoud werd opgemaakt teneinde te verzenden naar [L.B-sstraat 37] alsook naar de gekozen woonplaats [L.B-sstraat 235/201]. Uit de nota 'verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure' van 26 oktober 2022 blijkt echter dat de oproeping naar [L.B-sstraat 37] aangetekend werd verstuurd én dat er geen bewijs is van een effectieve verzending naar de gekozen woonplaats [L.B-sstraat 235/201]. Dezelfde vaststelling geldt overigens ook voor de 'kennisgeving van beslissing' van 27 september 2022 (zie administratief dossier, stukken 3 en 1).

Aangezien niet is aangetoond dat de oproeping naar de gekozen woonplaats van verzoekster werd verstuurd kan wel degelijk worden aangenomen dat verzoekster de uitnodiging voor een persoonlijk onderhoud nooit heeft ontvangen.

Bijgevolg houdt deze verzending van de oproeping tot het persoonlijk onderhoud van 7 september 2022 een schending van artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet in.

5. Gelet op wat voorafgaat kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 september 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS